

Anhang

til

Rigsdagstidenden.

N° 29.

Anden Session.

(Forts. af Udkast til Lov om en Indkomsskat.)

Hvis man ei heller skulde være istand til paa denne Maade at udfinde den skattepligtige Indtægt, vil følgende Fremgangsmaade kunne benyttes, for at komme til Kundskab om Indtægtens rimelige Middelstørrelse, i hvilken der dog maa skee en Forhøielse eller Nedsættelse, alt efter som det foregaaende Aar har været meer end almindelig gunstigt eller ugunstigt for den Paaagjældende.

A. Naar Jordbrugeren selv eier den Jord, han dyrker.

a) Naar det er en Landeiendom, som efter Loven retligen kan bortforpagtes, og som efter Skik og Brug i Egnen er Gjenstand for Bortforpagtning, vil det være at undersøge, hvilken Forpagtningssum man kan antage, at der kunde erholdes af samme med dens Besætning og Inventarium, naar den blev udbudt til Forpagtning med Forpligtelse for Forpagteren at holde Eiendommen med Besætning og Inventarium vedlige, og at betale Skatterne og Afgifterne af samme; hvorpaa der til denne Forpagtningssum lægges et passende Beløb for den Indtægt, den Paaagjældende kan antages at have ved sit personlige Arbejde, og som Forpagteren maatte have til sit Underhold og for sit Arbejde, hvis Eiendommen havde været bortforpagtet. Og maa derved erindres, paa den ene Side, at ved den mindre Eiendom maa Forpagteren have et i Forhold til Forpagtningssummen større Beløb, undertiden et selve denne Afgift overstigende Beløb til sit Underhold og for sin

Virksomhed, og paa den anden Side, at ved meget store Eiendomme, hvis Drift udfordrer særdeles Kyndighed og Driftighed hos Forpagteren, i Forbindelse med en betydelig Driftscapital, maa et større Beløb bringes i Beregning som Bederlag for denne personlige Virksomhed og Frugten af denne Driftscapital. Fra det her efter ansatte Indtægtsbeløb bliver da alene at drage Renten af Prioriteter, der maatte indestaae i Eiendommen, de andre Eieren paahvilende Byrder, hvormed Eiendommen er behæftet, saa og Renten af den Gjæld, hvorved Driftscapitalen maatte være tilveiebragt; og hvad der da bliver til Rest, er den skattepligtige Indtægt.

b) Ved de Eiendomme, som ei lovlig kan bortforpagtes, eller efter deres Sørrelse og Beskaffenhed i Almindelighed ikke ere Gjenstand for Bortforpagtning, navnlig alle den lovbestemte Fæstevang undergivne Bøndergaard, søges sammes fulde Salgsverdi ved Handel mellem Eier og Eier udfundet efter de i Egnen gangbare Priser paa det Slags Eiendomme, og til Renten af Beløbet lægges den Verdi, som den Paaagjældendes og hans Hustrues Arbejdskrafts Anvendelse paa Eiendommens Dyrkning, Bestyrelse og Benyttelse maa antages at have, hvorefter maa erindres, at, da Verdien af en jordløs Huusmands og hans Hustrues Arbejdskrafts Anvendelse til Dagarbejde ei vel kan ansættes ringere end til 130 à 150 Rbd. aarligen, tør Anvendelsen af en mindre Gaardmands og hans Hustrues Arbejdskraft paa den Gaard, de drive, ei letteligen ansættes ringere end til 200 Rbd. aarligen, og maa sitte i Verdi,